

Εξαπτέρυγα και λιβανιστήρια
Ποτέ μην πεις
άφες αυτοίς ουκ οιδασι τι ποιουν
Αυτό που κάνουνε το ξέρουνε καλά
Νάντια Βαλαβάνη,
Στην πόλη της μακριάς προσμονής

Είναι κοινό μυστικό ότι αντιρρόσωποι τής Αρχιεπισκοπής και τής Κοινότητας συζητούν την πιθανότητα συμφιλίωσης για να λήξει ο διχασμός στην ομογένεια που την ταλανίζει περισσότερα από 50 χρόνια και το γεγονός ότι οι συζητήσεις συνεχίζονται ακόμη είναι ένδειξη ότι υπάρχει η θέληση και από τις δύο πλευρές για μια “δίκαιη και βιώσιμη λύση”, όπως λένε οι διπλωμάτες.

Η προθυμία τής Αρχιεπισκοπής ν' αρχίσει διάλογο είναι συνέπεια (αν όχι και επιβράβευση) τής σοφής απόφασης των μελών τής Κοινότητας ν' απορρίψουν τους Παλαιομερολογίτες που αποτελούνται να εισπηδήσουν στην Αυστραλία για να διαιωνιστεί ο διχασμός μας σε μια περίοδο όταν η ομόνοια και γαλήνη είναι επιτακτική ανάγκη στην ομογένεια.

Πριν καν αρχίσουν οι συζητήσεις αυτές υπήρξε συμφωνία “κυρίων” στα παροικιακά ΜΜΕ να μη σχολιάζουν την ιστορική αυτή εξέλιξη μέχρι να περατωθούν και να γίνουν γνωστά τα αποτελέσματα των συζητήσεων. Παρά τη δήθεν υποστήριξη των συζητήσεων αυτών, δύναται, το παροικιακό έντυπο τής απελπισίας άρχισε να υπονομεύει την προσπάθεια συμφιλίωσης υποβαθμίζοντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο τής Κοινότητας Σίδνει, ενώ εγκωμιάζει την “μεγάλη Κοινότητα Αδελαΐδας” παρόλο που αυτή έχει υπαχθεί σε μια ομάδα Παλαιομερολογιτών!

Την περασμένη Τρίτη, ο αδιόρθωτος “καθημερινός” έκανε μια άγαρμη απόπειρα να εκτροχιάσει τις συνομιλίες ασκώντας κριτική στην τελετή κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού από την Κοινότητα. Ο άνθρωπος που επί δεκαετίες υποστήριξε κάθε διασπαστική κίνηση στην ομογένεια

“Είναι δύσκολο να δεις το σύνολο της εικόνας όταν είσαι ένα κομμάτι της.”

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΙΑ ΔΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ Γιατί πρέπει ν' ακροβατεί η Κοινότητα ΠΟΙΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΤΟΡΠΙΛΙΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ

και καταδίκασε κάθε προσπάθεια συμφιλίωσης, την Τρίτη έγραψε ότι η Κοινότητα “δεν έδειξε τις καλές διαθέσεις και προθέσεις της” στην Αρχιεπισκοπή για... λόγη του προβλήματος.

Με αρκοδειλια δάκρυα ο τύπος πίστευε ότι θα προκαλέσει την οργή ενός από τους ευφυέστερους ιεράρχες τής Ορθοδοξίας για να διακρψει τις συζητήσεις επειδή η Κοινότητα συνέχισε την παράδοση δεκαετών να γιορτάζει χωριστά από την Αρχιεπισκοπή.

Ομως, πώς χειρίστηκε ο υποκριτής δάσκαλος που δίδασκε και νόμον δεν εκράτει το ρεπορτάζ του εντύπου του για τους εορτασμούς των Θεοφανίων; Στην μικρή αναφορά για τον εορτασμό στο Σίδνεϋ αφήνει να εννοηθεί ότι από την τελετή τής Αρχιεπισκοπής στο Yarra Bay απουσίαζαν ο Αρχιεπίσκοπος κ. Στυλιανός, ο Επίσκοπος Απολωνιάδος κ. Σεραφείμ και άλλοι οι ιερείς τής Αρχιεπισκοπής, ενώ τον Αγιασμό και την ρύψη του Τιμίου Σταυρού στη θάλασσα έκανε μάλλον η αντιρρόσερδος τής πολιτειακής κυβέρνησης και Κάρμελ Τέμπατ συμπαραστατούμενη από το μέλος στην Ανώ Βουλή και Σόφη Κότση! Υπέρα από δεκαετίες σκληρής αντιπαλότητας με την επίσημη Εκκλησία,

το έντυπο τής απελπισίας συνεχίζει ν' αποκλείει από τις στήλες του τα ονόματα των ηγετών τής Αρχιεπισκοπής, ενώ με τη γνωστό θράσος του κάνει μαθήματα καλής συμπεριφοράς στους Κοινοτικούς ηγέτες! Άλλα και στις δύο φωτογραφίες που δημοσίευσε από τον εορτασμό τής Αρχιεπισκοπής αναφέρει μόνο ότι είναι από τον “χώρο” όπου έγινε η ρύψη του Τιμίου Σταυρού...

Οι αφελείς που ακόμη διαβάζουν το έντυπο τής απελπισίας, ίσως θεωρησαν λογικό το σχόλιο για έλλειψη καλής διάθεσης και πρόθεσης από την Κοινότητα, επειδή δεν γνωρίζουν πώς λειτουργεί ο κορυφαίος λαϊκός φορέας μας.

Ο Χάρης Δανάλης, ο Μιχάλης Τσιλίμος και οι συνάδελφοί τους στο διοικητικό συμβούλιο τής Κοινότητας θα μπορούσαν να καταργήσουν τον εορτασμό την περασμένη Κυριακή, αλλά και να δεχτούν κάθε απαίτηση που ίσως προβάλει η Αρχιεπισκοπή για να επιτευχθεί η συμφωνία. Αυτά πιστεύουν οι αφελείς.

Ομως η αλήθεια είναι διαφορετική και την γνωρίζει ο πνευματικός ηγέτης μας στην Αυστραλία, γι' αυτό δεν παρασύρεται από τις προβοκάτσιες του εντύπου τής απελπισίας.

Στον πραγματικό κόσμο, ο Δανάλης,

ο Τσιλίμος και οι συνεργάτες τους είναι αναγκασμένοι να ακροβατούν ανάμεσα στις απαντήσεις τής Αρχιεπισκοπής και την αντιπαλότητα μελών τής Κοινότητας που βλέπουν με υποψία τις συζητήσεις με την επίσημη Εκκλησία.

Ο Αρχιεπίσκοπος, όπως η παροικία ολόκληρη, γνωρίζει ότι οι προθέσεις τής ηγεσίας τής Κοινότητας είναι ειλικρινείς και πραγματικά θέλει τη συμφιλίωση, όμως μια λανθασμένη κίνηση όπως η ακύρωση του εορτασμού την περασμένη Κυριακή θα μπορούσε να είναι καταστροφική, έστω αν ικανοποιούσε την Εκκλησία. Εκείνο που δεν γνωρίζουν οι άσχετοι είναι ότι ηγεσία τής Κοινότητας μπορεί να διαπραγματευτεί μια όποια συμφωνία με την Αρχιεπισκοπή που θα πρέπει άμως να εγκρίνει το 75% των μελών τής Κοινότητας. Ποιο θα ήταν, λοιπόν, το όφελος μιας συμφωνίας με την Αρχιεπισκοπή που θ' απορρίψουν τα μέλη;

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, ο Δανάλης, ο Τσιλίμος και οι συνεργάτες τους προσπαθούν να κρατήσουν “ζωντανές” τις συνομιλίες με την Αρχιεπισκοπή, χωρίς να φαίνονται ενδοτικοί στα μέλη τους. Να κάνουν κάποιες υποχωρήσεις και συμβιβασμούς χωρίς να κατηγορηθούν ότι παραδόθηκαν άνευ δρών.

Αλλωστε, πίστη μου είναι ότι η Αρχιεπισκοπή δεν θα κάνει παράλογες απαντήσεις όσον αφορά στα περιουσιακά στοιχεία, στη δημοκρατική λειτουργία και στις δραστηριότητες τού φορέα πέρα από τις εκκλησιαστικές. Τυχόν διαφωνίες που δεν απαιτούν άμεση λύση μάλλον θα παραπεμφούν στο απότερο μέλλον γιατί επείγει η συμφωνία, όχι επειδή αυτό συμφέρει στην Κοινότητα και σε μικρότερο βαθμό στην Αρχιεπισκοπή, αλλά επειδή αυτό απαιτεί το συμφέρον τής Ελλάδας και τής Ορθοδοξίας στους Αντίποδες. Οι χαλεποί καιροί είναι μπροστά μας και μόνο ενωμένοι θα μπορέσουμε να τους αντιμετωπίσουμε.

«Η Κόρη της Ανατολής»

Μία «χαμένη» Ελληνοαυστραλιανή ταινία

Δεκαετίες μετά την παραγωγή της, μία από τις πρώτες Αυστραλιανές κινηματογραφικές ταινίες έχει ξαναφεί τη θέση της στον κατάλογο των Ελληνοαυστραλιανών επιτυχιών. Με τίτλο «Η Κόρη της Ανατολής», ήταν η πρώτη Αυστραλιανή ταινία η οποία αναφέρεται στις Γενοκτονίες των Ελλήνων, των Αρμενίων και των Ασσυρίων.

Με πρώτο τίτλο «Το Παιδί των Δαρδανελίων» (The Boy of the Dardanelles), η ταινία του Αδάμ Ταβλαρίδη γνώστηκε εν μέρει στην αμμουδιά γύρω από την παραλία Maroubra στα νότιο-ανατολικά προάστεια του Sydney. Η πρώτη προβολή της ταινίας έγινε τον Οκτώβριο του 1924. Ήταν μια ιστορία αγάπης μεταξύ ενός Αγγλού στρατιώτη και μιας Αρμενίσσας, ενώ καθαρό ήταν και η πρώτη σημβολή των Ελλήνων στην εκστρατεία των Συμμάχων στην Καλλίπολη, σύμφωνα με τον ακαδημαϊκό Dr Daniel Reynaud από το Avondale College.

Τα αδέλφια Ταβλαρίδη – ο Αδάμ και ο Ιωακείμ – ήταν ο μεγαλύτερος και ο μικρότερος επιζώντας αντιστοίχως από τα 22 παιδιά που γέννησε η μητέρα τους. Γεννήθηκαν στο παραλιακό χωριό Περίσταση (σήμερα Sarkis), βορείως της Μαΐδου (σήμερα Eeabat) στην χερσόνησο Καλλίπολη. Ο Αδάμ μετανάστευσε στο Sydney το 1905. Τον ακολούθησαν τα τέσσερα αδέλφια του και ύστερα από επτά χρόνια, η μητέρα τους με τις πέντε αδελφές τους.

Ο Ιωακείμ, γνωστός αργότερα ως Mick Adams, έγινε πρωτεργάτης της εισαγωγής του Αμερικανικού ‘πολιτισμού’ στην Αυστραλία. Το κατάστημά του, ‘Black and White Cafe’ στο Martin Place του κεντρικού Sydney ήταν από τα πρώτα ‘milkbar’ στους Αντίποδες.

Ο Αδάμ επίσης έγινε επιτυχημένος επιχειρηματίας. Πάθος του ήταν ο κινηματογράφος και ο νεαρός Ελληνοαυστραλός έγινε πρωτοπόρος της Εβδομής Τέχνης στην Αυστραλία.

Τη δεκαετία του 1920, έγραψε και έγινε παραγωγός σε αρκετές ταινίες. Σε κάποιες από αυτές, ήταν και πρωταγωνιστής μάλιστα! Λιγότερα από 60 δευτερόλεπτα σώζονται από την ταινία «Η Κόρη της Ανατολής», ενώ συνεχίζεται η έρευνα για τις υπόλοιπες.

Ένας από τους διευθυντές του Αυστραλιανού Ινστιτούτου Μελετών Γενοκτονιών, ο Δρ Παναγιώτης Διαμάντης, ενδιαφέρεται να έρθει σε επικοινωνία με όποιο